

Arrest

nr. 71 363 van 1 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 6 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 27 juli 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 januari 2011 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 18 mei 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoeker op 20 juni 2011 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 68 475 van 14 oktober 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 15 juni 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 27 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 8 augustus 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 15.06.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

H., F. (R.R.: 000)

nationaliteit: Libanon

geboren te (...) .

adres: (...) .

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. De standaard medische getuigschriften dd. 10.03.2011 en 10.06.2011 tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel de op het standaard medisch getuigschrift d.d. 10.03.2011 vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden, wordt in het standaard medisch getuigschrift d.d. 10.03.2011 niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst. Het standaard medisch getuigschrift dd 10.06.2011 toont bovendien geen enkele uitspraak omtrent de ziekte. Aldus is de aanvraag onontvankelijk.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de formele motiveringsplicht, van artikel 9ter, § 1, vierde lid en van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet en van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“In de bestreden beslissing wordt gesteld dat er in de aanvraag tot regularisatie geen uitspraak wordt gedaan omtrent de graad van de ernst van de ziekte.

De motivering van de dienst vreemdelingenzaken luidt als volgt: (...)

Zoals gesteld in de bestreden motivering, heeft verzoeker inderdaad twee medische getuigschriften overgemaakt. Er wordt vermeld in deze getuigschriften dat verzoeker lijdt aan hiv, en aan een depressie.

In het medische getuigschrift van 10 maart 2011 wordt vermeld dat verzoeker veel medicatie dienst te nemen. Hij neemt vijf verschillende soorten medicamenten. Hieruit kan reeds de graad van de ernst van de ziekte afgeleid worden.

In het andere medische getuigschrift van 10 juni 2011 wordt vermeld dat verzoeker lijdt aan een ernstige ziekte in geval er geen behandeling wordt gegeven. Er wordt eveneens verwezen naar de medicatie die verzoeker dient te nemen. Daarenboven werden aan de aanvraag tot regularisatie verschillende andere medische getuigschriften toegevoegd. Er werd eveneens een verslag van de behandelende psycholoog toegevoegd. Hieruit kan afgeleid worden dat verzoeker lijdt aan een ernstige depressie. Er werden eveneens aan de dienst Vreemdelingenzaken resultaten overgemaakt van bloedafnames. Elke arts kan aan de hand van deze bloedafnames en aan de hand van de waarden die aangetroffen werden in het bloed, de graad van de ernst van de ziekte nauwkeurig nagaan. De dienst Vreemdelingenzaken kan met andere woorden niet zomaar motiveren dat er bij het verzoekschrift geen documenten werden gevoegd die zich uitspreken over de graad van de ernst van de ziekte.

Bijgevolg werd in de huidige beslissing niet voldaan aan de formele motiveringsplicht waaraan deze beslissingen zijn onderworpen.”

2.2 In de nota met opmerkingen antwoordt verweerder het volgende:

"Verzoeker meent dat in het medische getuigschrift van 10 maart 2011 vermeld wordt dat hij veel medicatie dient in te nemen waaruit de graad van ernst afgeleid kan worden. Vervolgens stelt hij dat er in het medische getuigschrift vermeld wordt dat hij lijdt aan een ernstige ziekte en er verwezen wordt naar de medicatie. Hij stelt dat het duidelijk is dat hij lijdt aan een ernstige depressie.

De verwerende partij heeft de eer om te antwoorden dat (nieuw) artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, en in werking getreden op 10 januari 2011, het volgende bepaalt: (...)

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat het aan verzoeker toekomt om in zijn aanvraag aan te tonen dat hij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt er verwezen naar de standaard medische getuigschriften van 10 maart 2011 en die van 10 juni 2011 en gesteld dat deze onvoldoende zijn omdat zij geen enkele uitspraak tonen omtrent de graad van ernst van de ziekte.

De bestreden beslissing luidt als volgt: (...)

Uit het administratieve dossier, meer bepaald in het attest d.d. 10 maart 2011 blijkt dat het volgende werd vermeld:

"BI DIAGNOSTIC : description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles la demande d'autorisation de séjour sur pied de l'article 9ter est introduite. Il est dans l'intérêt du patient que des pièces justificatives (p.ex. rapport émanant d'un médecin spécialiste) soient produites pour chaque pathologie).

- « HIV +
- Dépressive »

In attest d.d. 10 juni 2011, wordt er op dezelfde vraag het volgende geantwoord:

"Avec traitement maladie chronique

Sans traitement maladie grave

Rapport 21/01/11- 16/05/11- 30/05/11"

Verwerende partij heeft de eer te concluderen dat uit wat supra geciteerd werd, op geen enkele wijze de ernst van de ziekte kan afgeleid worden en dat de motieven in de bestreden beslissing stroken met de gegevens zoals die zich voordoen in het administratieve dossier. Verzoeker maakt het tegendeel niet aannemelijk. Een schending van de motiveringsplicht werd derhalve niet aangetoond.

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat het aan de behandelende arts toekomt om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening, zoals overigens duidelijk omschreven in het standaarddocument met verwijzing naar artikel 9 ter van de vreemdelingenwet.

Het volstaat dan ook niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen, zoals in casu HIV en depressie, zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven. Een verwijzing naar de medicatie die verzoeker neemt, toont op geen enkele wijze de ernst van de ziekte aan. Uit de wet en uit het medische attest blijkt duidelijk dat er een precieze omschrijving gevraagd wordt omtrent de ziekte, waarbij ook de ernst dient aangegeven te worden, wat in casu niet is gebeurd.

De verdere beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, dient immers te gebeuren door de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde.

Verzoeker kan dan ook niet gevolgd kunnen worden in zijn stelling als zou de door hem overgemaakte medische getuigschriften in casu voldoende zijn, terneer uit de wet duidelijk blijkt dat er voldaan moet worden aan drie cumulatieve voorwaarden, m.n.:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt (1) de ziekte, (2) haar graad van ernst (3) en de noodzakelijk geachte behandeling".

De bestreden beslissing werd bijgevolg terecht onontvankelijk verklaard omdat de standaard medische getuigschriften geen enkele uitspraak tonen omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Artikel 9ter §3, 30 van de vreemdelingenwet laat immers geen appreciatieruimte over aan de verwerende partij, die zich in casu dient te beperken tot de loutere vaststelling dat de standaard medische getuigschriften, zoals voorzien in het KB van 24 januari 2011, niet beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Het determinerende motief kan op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoekers niet aantonen op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden.

De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoekers aangehaalde beginselen en wetsartikelen.

Het enig middel is niet ernstig.”

2.3 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De overheid is ertoe verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het medisch getuigschrift geen uitspraak inhoudt omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat in de medisch attesten wordt vermeld dat hij lijdt aan HIV en aan een depressie. In het medisch attest van 10 maart 2011 wordt vermeld dat hij veel medicatie dient te nemen en in het medisch attest van 10 juni 2011 wordt vermeld dat hij lijdt aan een ernstige ziekte indien hij geen behandeling krijgt. Uit het verslag van de behandelende psycholoog kan worden afgeleid dat hij lijdt aan een ernstige depressie. Eveneens werden de resultaten overgemaakt van de bloedafnames.

De aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker heeft op 15 juni 2011 een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Sinds 10 januari 2011 luidt artikel 9ter van de Vreemdelingenwet als volgt:

“Art. 9ter

§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; 4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat de medische getuigschriften die verzoeker voorlegde, niet voldoen aan artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet omdat ze niet voldoen niet aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Ze vermelden niet de graad van ernst van de aandoening.

Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de vereiste medische getuigschriften. Verweerder betwist dit niet. Uit het medisch attest van 10 maart 2011 dat verzoeker voorlegde bij zijn aanvraag blijkt dat volgende diagnose werd vermeld: "HIV + Dépressive". Uit het medisch attest van 10 juni 2011 blijkt volgende diagnose opgegeven: "Avec traitement maladie chronique. Sans traitement maladie grave. Rapport 21/01/11 – 16/05/11 – 30/05/11". De rapporten waarnaar wordt verwezen zijn bijgevoegd bij de aanvraag en betreffen een gedetailleerde analyse van de virale infectie (HIV) waaraan verzoeker lijdt. Deze rapporten geven de ontwikkeling aan van de virale infectie en uit deze rapporten blijkt in welk stadium de ziekte zich bevindt en aldus de graad van de ernst

van de ziekte. De bijlagen waarnaar in het standaard getuigschrift onder B/ wordt verwezen, dient als deel uitmakend of als onderdeel van het getuigschrift te worden beschouwd. Verweerder benadrukt overigens zelf in de nota met opmerkingen dat in het standaard medisch getuigschrift onder B/ wordt gewezen naar de noodzaak om voor elke pathologie stukken ter staving voor te leggen (*“bv specialistisch verslagen”*). De wettelijke bepalingen verbieden niet dat een aanvrager, naast het standaard medisch formulier, andere medische attesten toevoegt hetzij de in de aanvraag vermelde ziektes bijkomend beschrijft. Waar verweerder in de verweernota stelt *“dat het aan de behandelende arts toekomt om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening”* en bedoelt dat de beschrijving enkel IN het getuigschrift kan worden gelezen, kan hij niet worden gevolgd.

Voorts wordt erop gewezen dat het aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid toekomt om de ontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te beoordelen. Het onderzoek ten gronde, met name de appreciatie van de aangevoerde medische problematiek komt, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, alleen toe aan een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde. Dit wordt overigens bevestigd door verweerder in de nota met opmerkingen.

In zoverre de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van de bijgevoegde medische attesten, waaronder het standaard medisch getuigschrift, stelt dat er *“niet verder verduidelijkt (wordt) in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt”* houdt verweerder bijgevolg geen rekening met de aangevoerde rapporten, daar hij stelt dat de *“standaard medische getuigschriften dd. 10.03.2011 en 10.06.2011 tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte”*. Verder stelt de Raad vast dat de medische attesten volledig voldoen aan het model zoals voorgeschreven door het KB van 24 januari 2011 en beantwoorden aan de *ratio legis* van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien de attesten de ziekte vermelden, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het feit dat de noodzakelijk geachte informatie zich in een bijlage bij het standaard medisch attest bevindt, doet hier geen afbreuk aan.

Aangezien verweerder bij de beoordeling van de aanvraag geen rekening heeft gehouden met de medische gegevens opgenomen in bijlagen en waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen in het standaard medisch getuigschrift is verweerder niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en heeft hij de ontvankelijkheid van de aanvraag niet correct beoordeeld. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangetoond.

Het enig middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN